

Список літератури: 1. *Phaal R., Farrukh C., Mitchel R., Probert D.* Starting-up Roadmapping Fast // RTM. – 2003. – № 2. 2. *Тычинский А.В.* Управление инновационной деятельностью компаний: современные подходы, алгоритмы, опыт. – Таганрог: Изд-во ТТИ ЮФУ, 2009. – 189 с.

М.О. Кривоконь, аспірант НТУ «ХП»

КОНЦЕНТРАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ РЕІНЖІНІРИНГУ ВИРОБНИЦТВА

Стрімкий розвиток економіки на початку ХХІ сторіччя відзначається суттєвою перебудовою існуючих процесів управління та організації виробництва. На жаль, різкі зміни не завжди призводять до покращення економічних показників, часом викликаючи спад виробництва у тій чи іншій галузі.

Для подолання наслідків кризових явищ на підприємствах використовують ряд методів, таких як: зменшення витрат; проведення реорганізації або реструктуризації підприємства, вдосконалення його організаційної структури та корпоративного управління, формування портфеля технологій виробництва відповідно до умов кризового стану ринку, коригування збутової політики і менеджменту персоналу [1].

Одним із перспективних методів подолання кризи вважається реінжиніринг. Вперше термін «реінжиніринг бізнес-процесів» був введений М. Хаммером у 1993 році [2]. Він означає фундаментальне переосмислення і радикальне перепроєктування ділових процесів для досягнення різких, стрибкоподібних поліпшень головних показників діяльності компанії. Тобто, у широкому розумінні реінжиніринг передбачає досягнення змін виробничих та управлінських процесів шляхом впровадження інформаційних та інших інноваційних технологій.

На сьогоднішній день поняття реінжинірингу розширилось, включаючи в себе не тільки бізнес-процеси, але й виробництво. Саме реінжиніринг виробництва вважається перспективним методом подолання кризи для великих підприємств (наприклад, у галузі машинобудування) [4]. Він передбачає виконання ряду завдань як на рівні управління, так і безпосередньо при

організації виробничих процесів. Концентрація виробництва є невід'ємною частиною процесу реінжинірингу.

Під концентрацією виробництва розуміють процес, націлений на збільшення випуску продукції або обсягу надання послуг на підприємстві [3]. Концентрація виробництва створює можливості для більш ефективного використання високопродуктивного обладнання і неухильного зростання продуктивності праці.

Концентрація на підприємстві може здійснюватися в наступних формах: збільшення виробництва однорідної або різнорідної продукції; розвиток концентрації на основі комбінування виробництва; розвиток концентрації на основі диверсифікації виробництва. Остання форма концентрації може здійснюватися як на основі перерахованих вище форм, так і за рахунок розширення профілю діяльності підприємства.

Концентрація виробництва може бути досягнута декількома шляхами: збільшенням кількості машин, обладнання, технологічних ліній на існуючому технічному рівні; застосуванням машин, обладнання і агрегатів з більшою одиничною потужністю; одночасним збільшенням кількості машин і устаткування як існуючого технічного рівня, так і більш прогресивного; розвитком комбінування взаємопов'язаних виробництв.

Отже, концентрація виробництва є обов'язковою передумовою розвитку науково-технічного прогресу та його втіленням в конкретних умовах підприємства. При її впровадженні, як правило, зростає продуктивність праці, ефективніше використовується обладнання. Крім того, за рахунок скорочення питомої ваги умовно-постійних витрат відбувається сповільнення темпів зростання витрат, внаслідок чого збільшується рентабельність висококонцентрованого виробництва.

Таким чином, запровадження концентрації надає можливість подальшого розвитку прогресивних технологій, а також організації ресурсозберігаючого виробництва на підприємстві. Саме цим зумовлюється активний інтерес науковців і практиків до концентрації як складової процесу реінжинірингу виробництва.

Список літератури: 1. Губський Б. "Як подолати економічну кризу, або пошук економічних моделей відродження України" // Урядовий кур'єр. - 199. - № 2008-2009. 2. Хаммер М., Чампи Д. Реінжиніринг корпорації: Манифест революції в бізнесі. - С.-Петербург: С.-Петербург. ун-т, 1999. 3. Економіка підприємства: Учебник для вузів / В. Я. Горфинкель, Е. М.

М.О. Ткаченко, асистент НТУ «ХП»

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Аналіз сучасних світових тенденцій економічного розвитку свідчить про те, що якість інноваційних процесів стає підґрунтям підвищення конкурентоспроможності промислових підприємств, отже перехід до інноваційної моделі розвитку стає необхідною умовою ефективного функціонування промислових підприємств.

Інноваційна модель розвитку економіки передбачає технологічне впровадження у виробництво нових наукових результатів та забезпечення приросту ВВП за рахунок виробництва і реалізації наукоємної продукції і послуг [1, с.35].

Перехід до інноваційної моделі розвитку вимагає від підприємств більшої гнучкості у реагуванні на зміни зовнішнього середовища, що потребує використання нових більш ефективних підходів та інструментів управління процесами інноваційного розвитку, пошук яких стає у ряд першочергових завдань промислових підприємств, які прагнуть підвищити свою ефективність.

Незважаючи на прийняте у середині 90-х років минулого сторіччя рішення про перехід української економіки до інноваційної моделі розвитку, впроваджена науково-технологічної та інноваційної політики має низьку ефективність, що залишає конкурентоспроможність нашої держави на низькому рівні і стає причиною технологічного відставання української економіки від економіки розвинених країн світу. Саме тому необхідні корінні зміни у соціально-економічних відносинах та формування принципово нової моделі управління процесами інноваційного розвитку промислових підприємств, адже